

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 14.

V Ljubljani, v sredo 18. januarija 1888.

Letnik XVI.

P. n. naročnike opozarjamo, da so vse naznanila radi imen pošt, ki so pravočasno sem javljena bila, se vestno v pošte vzela. Zdaj ko je vse vredjeno in natisneno, prosimo, da bi se blagovoljno malo potrpele, ako bi se bila kje kak nebitvena pomota vrnila, ali bi kdo svojih želj pravočasno naznanil ne bil. Radi reda pri opravištvu in ekspediciji moglo se bode na posamezne želje, ne še javljene sem, ozirati s prihodnjim četrtletjem.
OPRAVNISTVO.

Madjarske prevare.

Berlinska „National Zeitung“ je objavila članek pod naslovom „Magyarische Illusionen“, iz katerega posnamemo naslednje:

Avstrijsko-nemška zveza tudi v najnovejši krizi ni omajana. Le jeden del ogerskih politikov ni zadovoljen s pomirljivim postopanjem Bismarckovim nasproti Rusiji. On je zaigral simpatije madjarskih rusofobov, ki se bojé, da jih Nemčija ne bo podpirala, kedar bi bilo treba porabiti bolgarske homatije, da se ruski vpliv v Bolgariji nadomesti z madjarskim. Tako upajo Madjari, da jim ne bo treba razširiti področja Štefanove krone do Soluna in si pridobiti nekaj milijonov nezadovoljnih Slovanov. Namesto tega nádejajo se imenovani politiki, da bodo kot protektorji svobode balkanskih narodov Rumunijo, Srbijo, Bolgarijo in Turčijo izrabili gospodarstveno in politično. V ta namen naj bi jim služila avstrijsko-nemška zveza. Mnogi Madjari zahtevajo, naj Nemčija stopi v popolno nasprotje proti Rusiji. Vprašanje pa, ali se v Bolgariji vlada iz Pešte ali Moskve, za Nemčijo ni vredno vojske z Rusijo in Francijo. Nemčija brani mir, ker bi se v vsakem slučaju shujšal njen položaj. Ko bi podlegla Francija ter bila izločena iz števila velesil, škodovalo bi to mnogo nemškim koristim. Nemčija potrebuje francoske moči na morji kot ravnotežje proti Angliji, ki pod prihodnjo vlado more zopet biti protinemška in že danes srpo gleda rast Nemčije v Afriki.

Ko bi bila Ogerska v Sofiji še tako močna, vendar madjarska mornarica ne more nadomestiti francoske pomorske moči. Dokler Francija čuva

frankobrodski mir, Nemčija nima vzroka, da se ji protivi. Vendar bi se Nemčija ne bala razpora z Rusijo, ko bi bilo na korist položaju Avstrije kot velesile, da se iztrebi ruski vpliv v Bolgariji. Toda za podonavsko državo bila bi hegemonija na Balkanu ravno tako nevarna, kakor koristna. Ko bi Madjari prevzeli protektorat nad južnoslovanskim svetom, ne bi se mogla vzdržati celokupnost Turčije. Osvoboditi bi morali še ostale Bolgare ter združiti z Bolgarijo vse ozemlje okoli Carjigrada in Soluna. V prvem slučaju ustvarili bi južnoslovansko velevlast ter si sami navezali kamen okoli vratu, drugič bi Bolgarijo in Srbijo vrgli Rusiji v naročje zaradi Makedonije in Bosne. Da se vzdrži ravnotežje med Rusijo in Avstrijo, ni Nemčiji nobena žrtva prevelika, tudi ne hekatombe rusko-nemške vojske.

Madjari storili bi bolje, da krog svojih interesov ločijo od ruskega, kakor da silijo svojo vlado, da se vtiče v rusko območje (sfero). Avstrijsko-nemška zveza ni proračunjena za madjarsko ofenzivno politiko.

Deželni zbor kranjski.

(Štirinajsta seja dne 17. januarija.)

(Konec.)

Poslanec Hren poroča o načrtu zakona gledé povračila škod storjenih po lovu in divjačini.

Pri splošni razpravi se oglasi poslanec Murnik in priporoča deželnemu odboru, naj premeni zakon gledé varstva divjačine, ker ni umevno, zakaj bi se n. pr. varoval divji golob in prepovedoval streljati, ker veliko škodo dela. Predlaga torej resolucijo:

„Deželnemu odboru se naroča, deželni zakon z dné 20. decembra 1874, v katerem času naj se divjačina ne pokončuje, pretresati in potrebne premembe zakona v prihodnjem zasedanji deželnemu zboru predložiti.“

Pri splošni razpravi nasvetuje poslanec Janko Kersnik v § 1. namesto „tiste divjačinske vrste“

roči: „tiste vrste divjačin“. Paragraf 1. se sprejme s to od poslanca Kersnika nasvetovano stilistično premembo. §§ 2. in 3. obveljata brez premembe.

Pri § 4. pa se oglasi poslanec dr. Poklukar ter omenja, zakaj je odbor dotične določbe sprejel v ta paragraf. Zbor potem pritrdi tudi § 4. brez spremembe. Ravno tako obveljata §§ 5. in 6. brez ugovora.

Pri § 7. nasvetuje dr. Papež, naj se v 5. vrsti prvega odstavka po besedah „vrhu tega tudi“ vtakne besedica „pravočasno“, v drugem odstavku pa se v 2. in 3. vrsti izpušče besede „do začetka žetve“. § 7. obvelja potem s temi premembami. § 8. obvelja brez ugovora; pri § 9. nasvetuje poslanec Kersnik, naj se v drugem odstavku sprejme neki dodatek, ki naj se glasi: Oblastvo smé sicer te troške porazmerno deliti, „in sicer v razmeri zahteve povračila, stavljene pri poravnavnem poskusu (§ 7.) s pripoznano škodo, ako ta ne doseže polovice ali vsaj polovico zahteve“ ...

Poslanec Detela ugovarja temu dostavku, in povdarja, da je ravno to določilo § 9. najbolj važno za kmetijstvo. Skušinja na Štajerskem, kjer obstoji blizo taka postavna določba, kakor jo nasvetuje g. poslanec Kersnik, je učila, da so morali oškodovani posestniki šestokrat več troškov za uradno poizvedovanje in cenitev plačevati, kakor jim je bilo odškodnine prisojene. Ta nedostatek je sprevidel tudi deželni odbor štajerski, ter je predložil tamošnjemu deželnemu zboru v letošnjem zasedanji načrt postave, s katero se spreminjajo nekatere določbe postave o povračilu škod, storjenih po lovu in divjačini, in je sprejel v ta načrt ravno ono določbo iz načrta deželnega odbora kranjskega, kateri gosp. Kersnik nasprotuje. Ker je pa to določilo za oškodovance tako važno, prosim sl. deželni zbor, naj § 9. brez premembe sprejme, ako bi pa nameraval nasvét gosp. poslanca Kersnika sprejeti, naj raje celo postavu zavrže, ker bi potem nobene koristi za kmetovalca ne imela. (Dobro, dobro!)

Poslanec Hren tudi zavrača nasvetovani dostavek in se čudi, kako ga je mogel staviti poslanec

LISTEK.

Zmes.

Gosp. vrednik! Pišete mi, zakaj sem umolknil. Ali se več ne spominjate mojega zadnjega lista pred kakimi osmimi meseci? Takrat je listkar „S“ lopnil z gorjačo po meni, da mi je brž sapo zaprl. A zdaj je izginil „S“; Krutorogu so sapo zaprli, in jaz se drznem zopet na dan. Pa skoraj se bojim, ker ne vem, kako bi se oblekel. Črno sukno, kakoršna pristuje puščavniku, je „Ljubljanski Zvon“ ožigosal; visoke škornje je čenčasta „Schulzeitung“ na zasme postavila, kamelne dlake, kakoršno mi je svetoval „S“, ne dobim za drag denar; — povejte vendar, kako naj se oblačim, da smem med lahkožive listkarje? Od zadnjega mojega lista nabralo se mi je veliko, pa tudi že zastaralo. Samo nečesa ne morem zamolčati, kar je zapisal pred časom slovenski Ahasver. Naj bo v dokaz, da naši literati in časnikarji ne pišejo opolzlo. Piše namreč o neki sliki: „Afrodita, neomadeževana, božanstvena golota, pristen posnetek najposlednejšega umotvora stvarnikovega ... Nam je zagrnjen pogled

v cvetoči raj življenja v črno zaveso in pred uhom v svetišče lepih umetnostij straži odurna zmija nestrpnosti.“ — O Spiegelberg!

Zadnji čas vseč mi je najbolj zadnja stran naših dnevnikov, ki prinaša dolgo vrsto števil, katere pričajo, kako bodo žganjarji pomagali naši deželi na noge s tisočaki. V mislih imam razpis deželnega odbora zaradi žganjarskega zakupa. Prav so si mislili naši očetje v deželni sobani. Žganjepitja ustaviti ne moremo, torej se še mi ž njim okoristimo. Ko je bilo treba učiteljem plačo malo zboljšati s funkcijskimi dokladami, dejali so: Žganjarji naj plačajo! — Da sem jaz poslanec, storil bi še več, vzdignil bi se v zboru in blizo tako-le govoril: Gospoda moja! Dolenjske železnice krvavo potrebujemo, veste kje pa denarja zanjo dobimo? Žganjarji jo lahko v par letih zgradijo. Kader treba novih izdaj, žganjarje pritrsnite, ti imajo denar in radi plačajo. Toda ne pozabite, da se bodo morale še o pravem času zidati sirotišnice po vsi deželi za tiste otroke, katere bode žganje poginilo iz ródne zemlje. Zdaj jih žganjarji še lahko plačajo. Tako nekako dela krčmar na deželi. Žganjarju daje pijače, kolikor hoče, tudi na vero, dokler se toliko ne nabere, da mu poslednjič lahko vrat zavije. Misli si, če prej vse zapravi,

boljše je, imam vsaj jaz dobiček. Le več in več davka na žganje; bodo vsaj žganjarji prej zapili svoje hiše in zemljišča. Kaj pa potem, kedar pomrjó sedanji žganjarji? O potem treba postave, ki vpeljuje obligatno žganjepitje, da ne izgine deželi tako lep dohodek. — To vse pride od tod, ker se noče poginu našega ljudstva z ostro postavo zoper žganjepitje in pijančevanje ustavljanje.

Ker sem ravno pri deželnem zboru, odkritosrčno povem, da občudujem našega starega prijatelja, gospoda Dežmana. Čudovita je njegova okretnost in nevtrudljivost. Kar se obravnava, Dežman se oglasi; nobena debata ne mine brez Dežmana. Dežman tu — Dežman tam! Res škoda, da mož najboljše svoje moči porabi za Sisifovo delo, potujčevanje naše dežele. Dežman — narodnjak! — to bi bilo vse kaj družega. Naj povem iz svojih dijaških let izvrsten projekt. Ne dolgo potem, ko jo je Dežman izpregel od narodne stranke, bilo nas je več dijakov skupaj, ter smo o njem govorili ter živo obžalovali, da nam je izgubljena taka moč. Kar se nekdo oglasi, ter prav resno predlaga, da izvolimo izmed sebe deputacijo, katera naj gre k Dežmanu ter ga v imenu slovenske mladine prosi, naj se povrne k svojim prvim idealom, k „Slavi Slovencev“,

kmečkih občin, ker tako silno nasprotuje kmečkim koristim. On se je menda pač bolj oziral na svoje lastne koristi kot lovec, kakor pa na koristi svojih kmečkih volilcev.

Poslanec Kersnik odvrne, da mora odločno odbijati ta napad na svojo poslaniško svobodo. On je poslanec kmečkih občin, živi med kmeti, in je sam več ali manj kmet, ter je stvil svoj predlog v živem prepričanju, da se z njim v okom pride marsikateremu prepiru in preveč zahtevanju. Sicer pa si je v svesti, da izpolnjuje svoje poslaniške dolžnosti isto tako, ali vsaj manj ne in ne slabše, kakor marsikateri poslanec, ki je pred svojo izvolitvijo delal interesantne obljube, a jih do današnjega dne še ni — izpolnil. (Splošen smeh in veselost.)

Pri glasovanji se dostavek Kersnikov odkloni in § 9. sprejme brez premembe, ravno tako §§ 10. in 11.

Poročilo o prošnji okrajno-cestnega odbora logaškega zaradi deželnih cest in okrajno-cestnega odbora novomeškega za odpravo cestne tlake se z dnevnega reda odstavita, in poslanec Hren takoj poroča o prošnji županstva v Radečah in drugih za zgradbo mostu čez Savo pri Radečah, ter v imenu upravnega odseka predlaga:

„Navzoča prošnja za napravo stalnega mostu čez Savo med Radečem in Štajersko izroči se deželnemu odboru z nalogo:

1. da priložene stavbene načrte in proračune v tehniškem in troškovnem oziru po tehniki pregledati dá — ter da ukrene in dožene potrebne poizvedbe o zgradbenih in tekočih za vzdrževanje mostu potrebnih troškov in ravno tako o prometu in dohodku, ki bi ga bilo po dosedanjih skušnjah pričakovati;

2. da poizvé, na koliko bi bilo pričakovati gmotne podpore podjetju od sosednih občin ali drugih interesentov, posebno tudi od strani stavbenega odbora;

3. da se obrne do deželnega odbora štajerskega s primernim pozivom, naj bi gledé na mnogotero zvezo štajerskih sosedov s Kranjsko tudi štajerska dežela primerno podporo v svrhu mostovne zgradbe dovolila;

4. da se obrne na visoko vlado, naj bi tudi ona blagovolila z izdatno podporo k zgradbi mostu pripomoči;

5. da do prihodnjega zasedanja deželnemu zboru o dognanih poizvedbah poroča in primerne predloge stavi.“

Poslanec Gutmannsthal podpira te predloge v daljšem govoru, omenja, kako Sava dostikrat zadržuje ves promet, kako se domača obrt razširja in zasluži, da se ji napravijo za promet potrebna sredstva. Prej omenjeni predlogi upravnega odseka potem obveljajo brez premembe.

Poslanec Kavčič poroča o prošnji županstva vipavskega za pobiranje naklade po 1 gl. 50 kr. od hektolitra piva in predlaga:

„1. Vipavski občini se dovoljuje, da l. 1888. 1889 in 1890 pobira naklado po 1 gl. 50 kr. od vsakega v trgu vipavskem in v davčni občini Vrhpolje povžitega hektolitra piva, s to omejitvijo, da se naklada ne sme pobirati ne pri kuhanji in ne pri uvažanju piva.“

in se zopet postavi narodni stranki na čelo. Milemu glasu navdušene, nadobudne mladine se Dežman ne bode mogel ustavljeti. — Predlog je navdušeno sprejet. Ali ko hočemo izvoliti deputacijo, zbalimo smo se vsi, Dežmanu pred obraz se ni upal nihče. — Še dandanes mi je žal, da se ta originalna, krasna ideja ni vresničila. Kaj je nemškutarska stranka brez Dežmana!

Toda kaj je še Dežman? Zadnji čas iznašel je v „Narodu“ nov uvodni člankar panacejo za vso našo bēdo. Kaj lahko nam je pomagano. Ne bode med nami nobene pravde več, ne pobijanja. Zemljišča se ne bodo več prodajala in razkosovala, žganjepitje bode mahoma prejenjalo, živeli bomo kakor v deveti deželi, katero je nekdanj puščavnik Negoda v „Zvonu“ tako lepo mikavno popisoval; sprejme naj se nova občinska postava, postavijo naj se po velikih občinah „izprašani tajniki!“ Lepo Vas prosim, gospod vrednik! Če ima „Slovenec“ kaj vpliva na deželne poslance, brž jim prigovarjajte, naj naglo, kar „en bloc“ sprejmó novo občinsko postavo, dokler nam sape ne zmanjka. Če ne bode prepozno. — Še eno vprašanje:

Ali „Boštjana“ še ne bodo ubili? Pozdravite mi Sviftijanca! Puščavnik pod B.

2. Deželnemu odboru se naroča, temu sklepu pridobiti Najviše potrjenje.“

Poslanec Luckmannu poltija ta predlog, češ, da se s tem podražuje najpotrebnejša pijača, ki revežem nadomestuje živež in naglaš, da bo nasproti glasoval; poslanec Lavrenčič pa podpira navsote odsekove in priporoča deželnemu zboru, naj jim pritrudi, rekši, da se je predgovornik g. Luckmann prav brez potrebe proti ti prošnji spenjal, ker kakor je gospod poročevalec povedal, je bil občinski sklep razglašen, in nobeden se ni proti temu pritožil. Vipavec se ne čuti s tem nič obloženega; kajti Vipavec pije rajši domači pridelek, t. j. vino, pivo pa pijejo večidel tuji. Krčmarjem se pa tudi ne bo posebna krivica godila, saj imajo, kakor sedaj točijo, preveč dobička, ker točijo vrček po 12 kr., misli torej, da se vsled te naklade ne bo pivo prav nič podražilo. Torej toplo priporoča, da se navsot upravnega odseka sprejme. Pri glasovanji obveljata prej omenjena predloga.

Konečno poroča poslanec dr. Poklukar o prošnji glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani za preuredbo § 6. zakona l. 1879, ki vreja število plemenskih bikov ter v imenu upravnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

Deželnemu odboru se naroča:

1. da v prihodnjem zasedanju dogovorno s c. kr. vlado predloži načrt postave v povzdigo živinoreje, v kateri se je po moči ozirati na ono, kar namerava prošnja c. kr. kmetijske družbe;

2. da dogovorno in s podporo c. kr. poljedelkega ministerstva potrebno ukrene, da se v deželi prirejena goved čistih plemen tudi živinoreji dežele ohrani.“

Ta predlog obvelja brez ugovora in gospod deželni glavar potem ob 2. uri popoldne sklene sejo in prihodnjo sejo napové za četrtek 19. t. m.

Govor dr. viteza Bleiweisa

o zdravstvenem zakonu v deželnem zboru dne 13. januarija.

Oglasil sem se k besedi, da izpregovorim o tej za našo deželo velevažni postavi tudi svoje mnenje. Rečem, velevažna postava, ker upam, da ne bode ta postava imela samo tega vspeha, da dobimo v vseh strokah zdravilstva izvežbane zdravnike, ampak da bodo po vplivu teh mož zboljšale se tudi zdravstvene razmere v naši deželi. Da je pa tudi skrajni čas, da bi se v tem oziru obrnilo na boljše v naši deželi, kedo more to tajiti? Ako se le nekoliko ozremo po deželi, vidimo, da se skoro vse, kar ima občina opraviti v lastnem kakor izročenem področji, po državni postavi od 30. aprila 1870 popolnoma prezira, in s tem neizmerno škoduje napredku in zdravju deželanov. Na drugi strani pa tudi lahko rečem, da naših zdravstvenih postav, katere so jako obširne, še celó večina zdravnikov ne pozná, da jih čisto nič ne poznajo župani, razun malih izjem, da jih pa vsi puščajo v nemar.

Kak obširen posel pa bode imel okrožni zdravnik, bodemo takoj razvideli, ako si ogledamo delokrog, pri katerem bode imel sodelovati okrožni zdravnik v smislu državne postave od leta 1870.

Odprava nesnage pri stanovanjih, preiskovanje pitne vode, izbira stavbenih prostorov, kanalov, jam, podzemeljske vode, osušenje stavbenega sveta, dalje nadzorstvo jedil in pijač, oddaja mnenja pri stavbah mrtvašnic, pokopališč, nadzorstvo sejmov, tudi veterinarski posli, kjer ni živinozdravnika.

Razvidno je, da bode imel zdravnik pri občinah v samostalnem področji jako važen in obširen posel. Še bolj važen pa bode njegov posel v izročenem področji, lahko se reče, da bode on ta del zdravstveno-policijskega delokroga dotičnih občin moral sam oskrbeti. Le-sem spadajo infekcijsne bolezni, nadzorstvo in skrb, da se ne razširijo epidemije, desinficiranje, kontrola in izpeljava vseh od okrajnega zdravnika storjenih nakazil, dalje poročila v tem oziru, šolska higijena, pouk ljudstva pri epidemijah bolezni, nadzorstvo pri pogrebih, pogrebni transporti, ogledovanje mrtvecev, sodelovanje pri obdukcijah, epizootijah, cepljenje kóz, nadzorstvo pri bolnišnicah, potem poročila o zdravstvenih in sodnijskih zadevah.

Razvideli bode torej, da bode imel okrožni

zdravnik velik, težaven in z odgovornostjo združen posel, in da bo le-ta še večji, čim bolj si bo deželna naređila pot med ljudstvo in če bode začelo prevladati to važno načelo, da zdravniki niso le za to, da ozdravijo zbolele, ampak da pripomorejo s svojo vedo in svētom, da ostane ljudstvo zdravo. Glavni posel seveda bode imel z ozdravljevanjem ubozih in družih občanov. Tudi v tem oziru bode imel težaven posel, boriti se bode moral z indolenco, z mazači, konjederci in mojstri-skazami, katerih žalibog nahajamo dosti v raznih stanovih. Njegova skrb bode tudi nadzorovanje za najdenca, gluhoneme, blazne, idiote, in zapisovanje teh ljudi.

Kako velik je torej delokrog občin v zdravstvenem oziru, izročen jim po državni postavi. Ako vlada in tudi deželni zastopniki želé, da bi vsaj eden del teh za zdravstvo deželanov velevažnih poslov izpolnile občine, potem moramo pač reči, da ne smemo prepustiti našim sedanjim v občeh majhnim občinam izpeljavo tega velevažnega posla, ampak moramo z veseljem pozdraviti, da združuje postava po več občin v eno večo zdravstveno občino, katera bode po tem mogla ne samo skladati za plačo dotičnega zdravnika, ampak tudi izvršiti važen posel zdravstvenega delokroga. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. januarija.

Notranje dežele.

Vlada namerava preložiti *delegacije* na mesec maj, kakor je to že poskusila pred dvanajstimi leti.

Severna železnica dovolila je *Rothschildovim premogokopom* toli ugodne tarife, da so lahko prevzeli tudi zalaganje južne železnice. Vsled tega trpeli so veliko škodo premogokopi v južni Avstriji, posebno na spodnjem Štajarji. Trgovinsko ministerstvo zaukazalo je strogo preiskavo v tej zadevi, koja je postala javen škandal vsled odstopa predsednika severne železnice, viteza pl. Herza. Čuje se, da bo ta kočljiva zadeva tudi predmet interpelaciji v državnem zboru.

Delniška družba za ustanovljenje *ogerske orožne tovarne* imela je predvčerajšnjim v Budimpešti svoj prvi glavni zbor. Družba ima na razpolaganje 3 milijone. Predsednikom je bil izvoljen F.M.L. Ghyzey. Vodstvo je izročeno ravnateljstvu dvanajstih članov. Koj ko bo vpisana tvrdka pri trgovinskem sodišči, sklenila se bo pogodba z vlado za napravo 180.000 pušk.

Vnanje države.

Z odstopom *srbskega* Rističevega ministerstva nastopila je zopet boljša dōba za družbo tabačne samoprodaje — žalostnega spomina Garašaninovega. Liberalno ministerstvo jej po vsej pravici ni bilo posebno naklonjeno. Sedanji kabinet pa jej bajé daje nado, da bodo prišli zanjo časi — obilega zasluzka. Kakor se namreč poroča iz Beograda, poravnale se bodo povodom pogodbenega sklepa o posojilu 20 milijonov, v koji namen je sedaj na Dunaji minister Vučić, tudi razprtije med ministerstvom in napominano družbo.

Dne 15. t. m. vršile so se v *Bolgariji* dopolnilne volitve v sobranje. Izid še ni znan. — Knezu došlo je z dežele veliko čestitk povodom katoliškega novega leta. „Svoboda“ piše v svoji božični številki o odnošajih med knezom in narodom: „Bolgarov ni nikakor omajala vest, razširjena po ruskem časopisju, da se hoče odpovedati knez Ferdinand; kajti oseba, kojoj so si izvolili Bolgari svojim knezom, je blaga duša, vladar, ki se ne zná šaliti s zadevami in polajajji naroda, značaj, ki vse izvrši premišljeno in kojega ne morejo spraviti spletke z ravne poti. Bolgari ga ljubijo in čislajo, in to Ferdinand tudi čuti. Zaradi tega pa bo raje preli svoj kri na bojnem polji, predno bi izvršil nad seboj in svojo novo domovino političk samoumor.“ — Pravosodni minister dr. Stojlov praznoval je med božičnimi prazniki svojo zaročitev z neko Bolgarko imenom Tapšileštova iz Carjigrada, in tudi ministerski predsednik je šel snubit v Plovdiv.

Nemški poskusi, da bi omajali *ruskega* carja v njegovem prepričanju, izpodleteli so popolnoma. Car je obdržal dosedanjo politiko, pa tudi dosedanje svetovalce. Jedro ruske politike obseženo je v kratkih besedah: Rusija ne priznava evropskega vodstva, kojoj si prisvaja Nemčija. — Tekom meseca januarija st. st. prirejenih bo v petrogradski zimski palači šest dvorin plesnih veselic. — Pri novoletnem sprejemu nagovoril je generalni poglavar Gurko generale, koji so se mu prišli poklonit: „Zahvaljujem se Vam za voščila; izrekam nado, da bomo v novem letu tako dopolnili vojaško oboroženje, kakor to zahteva želja carjeva in čast domovinska.“

Nemškemu državnemu zboru, ki je pričel svoje zasedanje, došel je novi zakon zoper socialiste. Glavni njegov obseg je nastopni: Pravomočnost dosedanjega zakona se podaljša do dne 30. sept. 1893. Članek 19. in 22. sta predrugačena in sicer: čl. 19.: Kdor razširja prepovedano ali začasno zaplenjeno tiskovino, kaznuje se v denarji do 1000 mark ali z ječo do enega leta; čl. 22.: Osebe, ki izvršujejo v tem zakonu zaznamovano agitacijo in si s tem celó denar služijo, obsoditi se morajo z ječo na ne manj kot dve leti. Poleg te kazni se tudi lahko spozna, da smé obtoženeec po prestanem zaporu bivati le v nekem določenem kraju.

V seji **francoske** kamore dné 16. t. m. utemeljeval je poslanec Lamarzelle svojo interpelacijo zoper pariški občinski svét. Govornik se je spominjal vstajnega postopanja, koje je kazal svét med predsedniško krizo, ter je zahteval od vlade, naj ohrani zakonu veljavo tako nasproti pariškemu kakor vsakemu drugemu občinskemu svétu. Pri tem se smé zanašati na podporo kamore, kajti tukaj se gré za neodvisnost parlamentovo, koje bi lahko spravila v nevarnost revolucijonarna sila. (Protestovanje med levičarji). — Minister Sarrieu je priznaval, da je svét večkrat prestopil svoje področje, vendar je pa bil preverjen, da večina mestnih odbornikov ni nikedar mislila na zopetno oživotvorjenje komune. Vlada ne bo pripuščala, da bi se z ene ali druge strani žalila postava, zato bo zahtevala od kamore, da se članek o nameščenji Seine-prefekta v hôtelu de Ville izloči iz Gobletovega postavnega načrta o organizovanji pariškega občinskega svéta; predložila bo to točko kot samostojen načrt ter bo nasvetovala njegovo nujnost. Minister se je konečno izjavil, da vlada ne bo tirjala razpustitve pariškega občinskega svéta. — Tej razpravi nasproti je trdil poslanec Waldeck-Rousseau, da vlada lahko nastani Seine-prefekta, ne da bi prašala poprej kamoro; zakoni se ne postarajo, marveč le oslabé pod šibkimi rokami. (Dobro! v centru.) — Goblet se je protivil razkosavanju postavnega načrta. V interpelaciji je skrit političen namen. Nevarno je dražiti duhove. Boj zoper občinski svét pariški namerava njegovo razpustitev, ker upa republikanska manjšina in ž njo desnica, da bodete prodrli pri novih volitvah. — Ministerski predsednik Tirard zavračal je trditev o vladni zvezi z desnico; vlada hoče živeti le z republikansko večino. Nasvetoval je, naj kamora pritrudi nastanjenju Seine-prefekta. To je prava rešitev tega kočljivega vprašanja. Ako se bo temu upiral občinski svét, potem še-le ga bo razpustila vlada. — Kamora je konečno sprejela nastopni predlog svojega predsedništva: Kamora pričakuje specijalno debato o vladnem načrtu, in ker ima zaupanje do vlade, preide k dnevnemu redu.

Francoski in **italijanski** krogi so se prepričali v svojo veliko zadovoljnost, da dogodek v Florenciji ni nikakor vplival na pogajanja obeh držav gledé trgovinske pogodbe. Dotične obravnave vrše se nujno ter je pričakovati od njih v kratkem ugodnega vspeha.

Italijani so prepričani, da jih bodo **Abesinci** napadli še tekom tega tedna. — V Assabu pričakujejo špansko komisijo, ki bo določila prostor, kje naj se zgradi poslopje za špansko shrambo premoga.

Rumunski vladi nasprotna stranka poslala je h kralju Karolu bivšega ministra Gradisteanu-ja, naj od njega zahteva popolno volilno prostost. — Kralj je pomilostil znanega Bolscha, ki je proizval cestne izgrede mej slavnostnim vhomom kralja Karola v mesto Jassy.

Izvirni dopisi.

Iz Rima, 10. januarija. Lepa, jasna noč nas je zazibala v zadnji sen starega leta, noč, ki jo zná roditi samo južno nebo, in polahkoma je pokrila prvo novico tistega večera, da je minister Crispi odstavil mestnega župana, . . . ko je ta izročil po kardinalu . . . poklon in čestitko sv. Očetu k njegovi slavnosti. Vesel sem pozdravil mlado jutro, prvo prvega dné, ki je bil za nas v dvojem obziru dan veselja, saj takrat smo končali svoje duhovne vaje in praznovali slavnost, da malo tacih.

Ko smo bili zjutraj prejeli sv. obhajilo od kardinala Marcelli-ja in opravili svoje molitve, podali smo se proti sv. Petru, eno uro daleč od našega zavoda, vsak s svojim biljetom, bilo jih je čez 30.000 razdanih. Jutro je bilo jako mrzlo; noč je bila na šipe narisala najlepših cvetlic in na trgu sv. Petra bi se bili lahko drsali po tenki ledeni odeji kamnitega tlaka, kateri sta bila čez noč narósila dva vodometata s tisoči kapljic, ki vró kakor megla iz njihovega žrela.

Voz za vozom je drdral na znameniten kraj, na levo ceste tja, na desno nazaj. Na angeljskem mostu se je ustavilo to premikanje in nastal je celi zid samih voz kardinalov, škofov, tujcev itd., kakor od Vašega semenišča do Viranta. Kaj čudo torej,

če so vozniki, dobro vedoč, kak dan da imajo, za 20 minut (od avstrijskega hospica do sv. Petra) zahtevali 50 glđ. za navaden kurnik z dvema konjema. Na trgu sv. Petra je vse mrgolelo samih kočij in zbrana množica se je zlivala v črno valovje, ki je vrelo proti cerkvi. Na trgu sv. Petra stoji lahko 300.000 ljudi, več kot polovica je bila polna. Vhod v cerkev so zastavili kraljevi vojaki v velikanskem kolobaru, pa dolgo časa niso mogli braniti pota tolikemu navalu in pustili so množici 5 metrov prostora za vhod k „porta di Carlo Magno“, kamor bi morali od druge strani iti, ne pa pri kraljevih vojaki. Prišli smo do papeževe straže. Opiraje se na svoje mogočne „sabljenke brušene“, zrlí so ti velikani srpo po hrumečem ljudstvu. V ozkih belih hlačah s škornji čez kolena, s črno, fraku podobno suknjo in s klobukom na tri vogle ali pa z mogočno $\frac{1}{2}$ vatla visoko, valarju podobno črno kosmato čeládo, katere kocine so jim sezale do oči, zraven strašanske mustače, in hud pogled izpod tistih dlak — horrible visu. — Nekoliko bojazljivo sem ga vendar prvič po strani pogledal tega velikana, ki je s svojo črno kosmato glavo za $\frac{1}{2}$ vatla presezal vse ljudi. (Konec prih.)

Iz **Tridenta**, meseca januarija. (Praznovanje papeževe zlate maše.) [Dalje.] V torek dné 3. januarija popoldne ob 4. uri pa je bil akademíčen večer v slavo Leonu XIII. v tukajšnjem semenišči. Program nam je naznanil 18 točk. Točno ob 4. uri popoldne začel se je v navzočnosti mil. g. knezoškofa in obile duhovščine viti venec v spomin zlate maše sv. Očetu.

V lepo ozaljšani dvorani, katero ste krasili podoba sv. Očeta in podoba Njih Veličanstva presvetlega cesarja ter štiri veliki latinski napisi, bilo je vse pripravljeno. Gospod vodja (rector) Pavel Manini, ljubeznjiv starček, stopi pred bogato ozaljšano in razsvetljeno podobo sv. Očeta in v prelepem govoru napové namen današnjega večera. Ko je gosp. vodja končal, zapel je kor italijansko pesem: „No di Christo“. Iz več kot štirideset grl doneli so prijetni glasovi po dvorani na splošno zadovoljnost. Po končani pesmi nastopi jeden izmed g. bogoslovcev ter v več kot pol ure trajajočem gladko tekočem latinskem govoru naslika papeža Leona XIII. kot velikega politika, ter delovanje njegovo na polji svetovne politike. Bil je govor dovršen, le zdel se mi je preveč obširen v posameznih podrobnostih.

Pesem: „Tu es Petrus“, ki so jo peveci zapeli za latinskim govorom, bila je čarobna. Vsem je bila tako všeč, da ni bilo ploskanja in klicev „bis“ prej konec, da so jo peveci ponovili.

V italijanskem govoru pa nam je pokazal bogoslovec Leona XIII. kot poglavarja Kristusove cerkve, njegovo skrb za njemu izročene, njegovo neumorno delovanje na polji cerkvenem, njegovo zasebno pobožnost itd. — sploh njegovo duhovno delovanje.

Nato nastopil je gospod, ki nam je v nemščini naslikal Leona XIII. kot moža vsestransko izurjenega v védi in pospeševalja véde in umetnije, tako prijatelja véde in umetnije svete kakor posvetne. Govor je bil vsem všeč, ker bil je jako spretno sestavljen in prav lepo govorjen.

Precej za nemškim govorom so nemški bogoslovci zapeli nemško pesem: Kristusova cerkev (die Kirche Christi). Pesem je bila dokaj lepa, vendar se je precej poznalo, da je odstopilo več glasov, zlasti prejšnjega izvrstnega tenorista smo pogrešali.

Na to nam je g. bogoslovec, ki se je v vseh točkah odlikoval kot izvrsten pevovodja, v kratkem francoskem govoru naslikal sv. Očeta kot modrega državnika, čvrstega krmarja sv. cerkve ter prijatelja véde in umetnije.

Kor je imel izvršiti zopet novo nalogo. Pel je namreč v latinskem jeziku: molitev za papeža — „Oremus pro Pontifice“. I ta pesem bila je z burnim ploskanjem sprejeta. (Konec prih.)

Izpod sv. Jošta, 7. jan. (O pouku v ljudskih šolah.) Kmetijska družba štajerska daje posebno podporo učiteljem, kateri po predpisanem načrtu mladež poučujejo o kmetovanji. Na to zadevo merijo besede, ki jih društveno glasilo — „Glasnik“ v št. 22 — objavlja, kjer odbor imenovane družbe iz obravnav pri svoji seji med ostalim naznanja:

„C. kr. deželno-šolskemu совету pošlje se zahtevano izvestje zastran obligatnih naprednih poučevanj gospodarskih na ljudskih šolah. Izvestje povdarja, katerega načela se je centralni odbor zmiraj držal v tem vprašanji ter to dokazuje. Centralni odbor je za obligatno poučevanje le, ako se izpremeni sedanji šolski črtež za napredne gospo-

darske kurze na ljudskih šolah; kajti oni kurzi so že prav strokovne gospodarske šole. Ko so črteži onih kurzov razveljavljeni, naj se ukaže učiteljem poučevanje v ljudskih šolah tako raztegniti, da se bode pri čitanji, računstvu in pismenih sestavkih oziralo na kmetijstvo. Po tem takem bi centralni odbor bil za poučevanje gospodarsko na ljudskih šolah.“

Kmetijska družba si torej na podlagi sedanjega poučevanja ne obeta posebnih vspehov, in sicer iz vzroka, ker se gospodarstvo razlaga samo ob sebi, kakor poseben predmet, brez obzira na ostalo učno tvarino.

Krščanski državljani se neprenehoma potegujejo za to, naj bi se po šolah učna tvarina osnovala tako, da bi bila v zvezi s katekizmom. O tem govorijo glasno po zborih in postavodajavnih zbornicah, a njihov glas še se je dozdej več ali manje povsod razgubil. Odjekovalo je: saj se krščanski nauk uči po vseh šolah. Resnica je sicer, toda je li mogoče samo v kateketičnih urah doseči zdatnih vspehov za krščansko življenje? Pač nekako tako, kakor se za kmetijsko stroko kaže sad, ki vzraste na steblo poučevanja o gospodarstvu po ljudskih šolah.

Dnevne novice.

(K Einspielerjevemu pogrebu) poslal je „Slovenec“ danes v Celovec svojega posebnega zastopnika.

(Slovesne črne sv. maše za † msgr. Andreja Einspielerja), ki jo je danes ob $\frac{1}{2}$ 10. uri popoldne daroval v cerkvi sv. Jakopa poslanec kanonik Klun in pri kateri sta mu iz lastnega nagiba asistirala gg. kaplana Žlogar in Nemanič, so se vdeležili gospod deželni predsednik baron Winkler in narodni deželni poslanci. Poslanec dekan dr. Sterbenec daroval je ob enem tiho sv. mašo za pokojnega buditelja in voditelja koroških Slovencev.

(Klub narodnih poslancev) odposlal je danes družbi sv. Mohorja v Celovec nastopni telegram: „Klub narodnih poslancev izreka živo sočutje o britki izgubi, ki je vsled Einspielerjeve smrti zadela Koroško in ves rod slovenski. Dr. Poklukar, načelnik“. Včeraj odposlal je klub tje krasen venec s trobojnimi trakovi in napisom: „Andreju Einspielerju narodni poslanci vojvodine Kranjske.“

(O cestnem zakonu), ki je bil včeraj upravnemu odseku izročén, bode zbornici poročal poslanec Detela, ki je v tej zadevi kot poročevalec deželnega odseka najbolje poučen in je le v tem slučaju upati, da bode zakon rešen še v tem zasedanji, ako bi tudi morala zadnja seja morda biti še-le v ponedeljek 23. t. m. V upravnem odseku vršila se je danes splošna razprava o tem zakonu. Po razpravi spustil se je odsek že danes v posebno obravnavo in sprejel 10 paragrafov soglasno, kar najbolje priča, da je deželni odbornik g. Detela načrt sestavil s premisljivostjo in z ozirom na potrebe in okoliščine naše dežele.

(Občni zbor slovenskega dramatičnega društva) vršil se bode danes zvečer točno ob 8. uri v prostorih čitalnične restavracije.

(Nadučitelj Josip Raktelj) v Ribnici je predvčeranjim med sprehodom tako nesrečno padel, da si je nad dlanijo zlomil levo roko.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšla sta 28. in 29. snopič.

(Umrli) je v Metliki 15. t. m. bivši žakanjski župnik, čast. gosp. Mihael Šopčič. R. I. P.!

(Iz Polhovega Gradca) se nam poroča, da se je pretečeno nedeljo 15. t. m. po poludanski službi božji ustanovilo „Bralno društvo“. Zbralo se je že pri prvem obnem zboru lepo število udov. Kot temelj temu društvu služi 250 knjig, katere so se darovale omenjeni dan iz zapuščine pokojnega župnika gosp. Jakoba Fada. — Cvrti, rasti in vspevaj mlado drevesce!

(Taki so!) V tržaški odvetniški zbornici se silno jeze nad nekim odvetnikom, ki je te dni v Trstu pred deželno sodnijo zagovarjal svojega klijenta v slovenščini, in so z vsemi proti enemu glasu sklenili dotičnemu kolegi, (čegar imena nisem mogel zvediti) izreči svojo grajo. Ob enem se je kamori naročilo, naj se zaradi tega pritoži pri pravosodnem ministru. Edini dr. Vitežič potegnil se je za dotičnika in ga je nasproti razljutenim nasprotnikom zagovarjal.

(Bologna — Gradec — Ljubljana.) V Bologni na Laškem je bil v soboto ponoči hujši mraz nego v — Gradci. Toplomer po Celziju kazal je namreč v Bologni —11°, v Gradci —6° in v Ljubljani, ako se ne motimo, tudi —11°. Kdo bi si mislil, da ima Gradec milejšo zimo, kakor Bologna in Ljubljana.

(Za brambovskega kapelana 2. vrste) pri celjskem brambovskem batalijonu št. 20 imenovan je čast. gosp. Franc Kolarič, dosedaj duhovnik krške škofije.

(Kazenska pravda) zoper Mosetigeva morilca Maffeja in Ribos-a v Trstu pričela se bo dne 23. t. m. in bo trajala štiri dni. Poklicanih bo v zaslišanje 24 prič in pa štirje zvedenci.

(24 fugaranih pred- ali poiger v vseh tonovskih načinih dur- in moll-a.) Za orglje ali harmonij zložil in slovenskim organistom za vporabo pri službi božji namenil Danilo Fajgelj. Op. 29. Izdalo in založilo cecilijansko društvo za goriško nadškofijo, 1887. Tisk Blaznikovih naslednikov. Skladatelj piše v opomnji: Sledeče igre so postavljene v ekspoziji fuge. Zato so zaznamovani glavni motivi, odgovori, medmetki, protistavki, povratki teme in odgovorov s črtami ravniciami. Taka mesta naj se izrazneje igrajo. — Ocena o priliki.

Telegrami.

Dunaj, 18. januarija. Nasproti večkratnim poročilom časopisov o naredbah pravosodne uprave, ki naj bi predrugačile dosedaj običajno poslovanje pri sodiščih raznih stopinj na polji jezikovnega vprašanja, kakor ustanovitev češkega senata pri nadsodišču v Brnu, slovenskega senata pri okrožnem sodišču v Celji, in da je dal minister Pražak ukaz, da mora tukaj prijavljene štajarske uradnike izprašati sekcijski svetnik Levičnik iz slovenščine, — poizvedel je „Fremdenblatt“, da ni o teh naredbah ničesa znanega v pravosodnem ministerstvu.

Praga, 17. januarija. Pri današnji državnozborni volitvi za skupino Časlav-Krudim-Kutno prodrli je Mladočeh Herold z 968 izmed 1796 oddanih glasov. Staročeh Hubáček dobil je 351 glasov.

Rim, 17. januarija. Italijanske predstraže ustavile so se 13 kilometrov zapadno od Monkulla, da tam počakajo Abesince. Prva bitka vršila se bo brž ko ne na tako zvani „ravnini opic“. Ras Allula poklican je neki v sredo k posvetovanju z negušem v njegov glavni tabor.

Listnica opravištva.

G. F. G. v Š: Ne samo 4 gold., ampak 8 gold. vpisalo se vam je za 1. 88; dolga je bilo le 4 gold.

G. J. M. v K: Mi vedno pod tem napisom pošiljamo. Kje je pomota?

Umrli so:

12. januarija. Ilka Maricki, desetnikova vdova, 91 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus. — Danica Drahsler, knjigovodjeva hči, 4 leta, Špitalske ulice št. 10, Variola. — Marija Velkaverh, delavčeva hči, 13 let, sv. Florijana ulice št. 16, Variola.

13. januarija. Matevž Škerjanc, delavec, 77 let, Mestni trg št. 10, Marasmus. — Feliks Haas, monterjev sin, 3 mes., Ulice na Grad št. 13, Variola. — Luka Podobnik, delavec, 27 let, Kravja dolina št. 11, tuberkuloza.

14. januarija. Marija Smolič, uradniškega sluga žena, 46 let, Rožne ulice št. 9, jetika. — Marija Podboršek, gostija, 74 let, Poljanska cesta št. 34, Marasmus. — Janez Kramar, delavčev sin, 4 leta, Poljanski nasip št. 48, Variola.

15. januarija. Martin Winkler, prisiljenec, 63 let, Poljanski nasip št. 50, pljučni emphysem. — Karol Okorn, delavec, 44 let, Kravja dolina št. 24, Apoplexia copill.

V bolnišnici:

12. januarija. Liza Germek, čevljarjeva žena 40 let, pljučnica.

13. januarija. Jernej Jelene, delavec, 47 let, vsled spridenja ledic.

14. januarija. Marjana Jamnik, delavka, 43 let, vsled raka v želodeci. — Martin Jureca, delavec, 24 let, vsled telesne poškodbe.

V bolnišnični podružnici.

11. januarija. Jožefa Morel, kondukerjeva hči, 10 mes., oslabiljenec.

12. januarija. Jera Golob, delavka, 18 let in Franca Erjavec, sirota, 8 let, obe za osepnicami.

Vremensko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	748 89	— 14.0	sl. zap.	megla	0 00	
17. 2. u. pop.	749 05	— 6.4	"	oblačno		
9. u. zveč.	749 05	— 6.4	"	"		

Zjutraj megla, potem oblačno. Srednja temperatura 8.7° C., za 6.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

18. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 30 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	80 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 75 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 10 "
Akcije avstr.-ogorske banke	869 " — "
Kreditne akcije	269 " 20 "
London	126 " 75 "
Srebro	— " — "
Francoški napoleond.	10 " 03 "
Cesarski cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 25 "

Tržne cene

dne 18. januarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povejen, kgr.	— 64
Rež, "	4 06	Surovo maslo, "	1 —
Ječmen, "	3 74	Jajce, jedno, "	3 —
Oves, "	2 44	Mleko, liter, "	8 —
Ajda, "	4 90	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, "	3 74	Telečje, "	— 54
Koruza, "	5 36	Svinjsko, "	— 52
Krompir, "	2 67	Koštranovo, "	— 32
Leča, "	12 —	Pišaneč, "	— 40
Grah, "	13 —	Golob, "	— 20
Fižol, "	11 —	Seno, 100 kgr.	2 67
Maslo, kgr.	1 —	Slama, "	2 14
Mast, "	— 66	Drva trda, 4 mtr.	7 20
Špeh svež, "	— 56	" mehka, "	4 25

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja v naši bitki žalosti pri zgubi naše prisrčno ljubljene matere, oziroma tašče in stare matere, gospe

MARJETE GERBIČ ROJ. OBREZA,

vsem onim, kateri so prišli od blizu in daleč, da so spremili blago ranjko do hladnega groba k večnemu počitku, posebno pa še prečastitim gospodom duhovnom, vsem darovateljem krasnih vencev in gospodom pevcem za ginljivo petje pri njenem pogrebu, izrekamo svojo najsrčnejšo zahvalo.

V Cerknici, dne 16. januarija 1888.

(1) Žalujoči ostali.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijsko v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

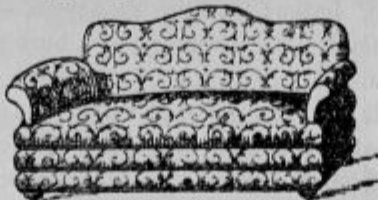
Posebno priporočilne za prekupee so oljnatih barv v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (15)

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice števil. 3,

droce na peresih (Federmadratten) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamč. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (14)

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priloga se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. ()

☛ Cevilniki gratis in franko. ☛

Št. 1263.

Razpis dražbe.

(3)

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja v Sturiji pri Vipavi zvršila se bodo zmanjševalna dražba

dne 27. januarija 1888

ob 10. uri dopoldne v Sturiji.

Vse delo cenjeno je na 9.515 gold. 15 kr. in oklicalo se bude z tem zneskom.

Dražbeni uveti, vsled katerih ima zlasti vložiti vsak draživec vadij od 5 odstotkov ponujene svote, prevzemnik pak zavarščino od 951 gold., potem proračun in stavbeni načrti leže do dne dražbe pri ovem uradu vsakteremu na ogled.

C. kr. okrajni šolski svet v Postojni

dne 12. januarija 1888.

Prave garantirane

voščene sveče

in

voščene zavitke

priloga prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni (6)

Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani.

Naznanilo.

Podpisana si usoja naznanjati slavnemu občinstvu, da je otvorila z dnem 1. januarija

☛ gostilno ☛

v novi hiši društva katoliških rokodelskih pomočnikov, v Poljskih ulicah.

Potruditi se hočem, da bodem častitim gostom postregla z dobro pijačo in okusnimi jedili po najnižjih cenah.

Priloga se z odličnim spoštovanjem

(3) Marija Lengar.

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 4. uri 15 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

priloga

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE SEEMANN

v (11)

Ljubljani.